

Της Δρ. Ιωάννας Η. Μάστορα,
Γ.Γ. ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

«ΕΥ ΑΓΩΝΙΖΕΣΘΑΙ»

Ηθική, **ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ** και ψυχοπαιδαγωγική ερμηνεία

«... Η ιδέα του “Ευ Αγωνίζεσθαι” πρέπει να είναι πανταχού παρούσα σε όλους τους τύπους του αθλητισμού ανεξαρτήτως ηλικίας των μετεχόντων, όπως επίσης να εφαρμόζεται στην Φυσική Αγωγή των παιδιών και των εφήβων. Τα σχολεία, τα κολέγια και τα Πανεπιστήμια έχουν μεγάλη ευθύνη στο να προάγουν την ιδέα του Φιλάθλου Πνεύματος, ενώ οι αθλητικοί σύλλογοι θα πρέπει επίσης να δίνουν έμφαση στο “Ευ Αγωνίζεσθαι” μέσω των προπονητικών τους προγραμμάτων, των αγώνων και της κοινωνικής ζωής.»
(Από το Μανιφέστο της Διεθνούς Επιτροπής Φιλάθλου Πνεύματος, CIFP)

Όλοι γνωρίζουμε ότι χωρίς φιλάθλο πνεύμα δεν μπορεί να υπάρξει αθλητισμός. Παρόλα αυτά είναι αλήθεια ότι η διαφθορά, η μάστιγα της σημερινής κοινωνίας έχει αρχίσει να εισέρχεται και στους αθλητικούς χώρους και το χειρότερο είναι ότι αυτό σε λίγο δεν θα εκπλήσσει πλέον κανέναν μας. Κάθε μέρα αυξάνονται οι φανατικοί οπαδοί, ενώ μειώνονται οι φίλαθλοι. Οι πανέμορφοι αθλητικοί χώροι μετατρέπονται από τόποι χαράς, φιλίας και γιορτής σε τόπους σύγκρουσης και διαμάχης. Τα παιδιά εκτίθενται σε σκηνές που εκφυλίζουν το “αθλητικό πνεύμα” κι όλοι βρισκόμαστε αντιμέτωποι με ένα καίριο ερώτημα, αν κάτω από αυτές τις συνθήκες ο αθλητισμός εκπληρώνει τους βαθύτερους κοινωνικούς του στόχους.

Κάθε χρόνο διεξάγονται πλήθος από συνέδρια, συγγράφονται βιβλία, εκδίδονται κώδικες οδηγιών και διακηρύξεις από Διεθνείς οργανισμούς, αθλητικές ομοσπονδίες και κυβερνητικούς φορείς, οι οποίοι ασχολούνται με το θέμα. Είναι όμως οι προσπάθειες αυτές αρκετές;

Οι μέρες μας απαιτούν μια περισσότερο πρακτική, συγκεκριμένη και αποτελεσματική παρέμβαση. Οι προστατευτικές μπάρες και τα σώματα ασφαλείας δεν φαίνεται να επαρκούν. Οι προσπάθειές μας θα πρέπει να οδηγούν στη ρίζα του προβλήματος, εστιάζοντας την προσοχή μας στην

“ Το “Φίλαθλο Πνεύμα”
βρίσκεται πέρα από τον
ανταγωνισμό. Εκφράζεται
με τον αλληλοσεβασμό
και την επικοινωνία, την
αλληλοκατανόηση και τη
συνεργασία μεταξύ των
ατόμων και των ομάδων ”

πρόληψη και όχι απλώς στην καταστολή των αρνητικών εκφυλιστικών φαινομένων που μαστίζουν τον αθλητισμό. Η πρόληψη με αυτή την έννοια είναι η καλλιέργεια και η προαγωγή της ιδεολογίας του “Ευ Αγωνίζεσθαι” και των θεμελιωδών παγκοσμίως αναγνωρισμένων αξιών, που αυτό περικλείει, στο πνεύμα και στην ψυχή των νέων ανθρώπων, μέσω μιας συστηματικής και εμπεδωμένης προσέγγισης.

Χωρίς αμφιβολία η προσέγγιση και η επικοινωνία αυτή πρέπει να ξεκινήσει από τα παιδιά και τους νέους ανθρώπους όχι μόνο επειδή είναι πιο δεκτικοί σε ερεθίσματα, αλλά επειδή αυτοί είναι το μέλλον του κόσμου. Η προώθηση του Φίλαθλου πνεύματος ευρύτερα μπορεί να αποτελέσει μια σημαντική συνεισφορά για τις αναπτυσσόμενες κοινωνίες του 21ου αιώνα και να δώσει σε όλους μας τη δυνατότητα να μάθουμε να ζούμε ειρηνικά. Την πεποίθηση αυτή μοιράζονται πολλές ηγετικές φυσιογνωμίες του σύγχρονου Ολυμπιακού Κινήματος, ότι δηλαδή η ιδεολογία του Φίλαθλου Πνεύματος μπορεί να διαμορφώσει τον ενάρετο πολίτη που με τόση αγωνία αναζητά η ανθρωπότητα.

Το “Φίλαθλο Πνεύμα” βρίσκεται πέρα από τον ανταγωνισμό. Εκφράζεται με τον αλληλοσεβασμό και την επικοινωνία, την αλληλοκατανόηση και τη συνεργασία μεταξύ των ατόμων και των ομάδων. Εάν καλλιεργήσουμε αυτές τις κοινωνικές αξίες στη νέα γενιά τότε θα κτίσουμε έναν καλύτερο και πιο δίκαιο κόσμο. Η εφαρμογή του “Φίλαθλου Πνεύματος” μπορεί να συμβάλει ως ένα σημαντικό μέσο για την προαγωγή της αδελφότητας των λαών και της κατανόησης των πολυπολιτισμικών ιδιαιτεροτήτων ώστε να εμποδίσει την ξеноφοβία, τον ρατσισμό, τη βία, τις κοινωνικές και φυλετικές διακρίσεις.

Στην κατεύθυνση αυτή οι αθλητικοί σύλλογοι μπορούν να δραματίσουν ένα τεράστιο κοινωνικό ρόλο, βοηθώντας τη νεολαία να διαμορφώσει χαρακτήρα με βαθιά αίσθηση επικοινωνίας και συνεργασίας. Αυτό θα επιτευχθεί όταν παράλληλα με την αγωνιστική προετοιμασία των αθλητών δίδεται ιδιαίτερη βαρύτητα στην καλλιέργεια και μύηση τους στις αρχές του “Ευ Αγωνίζεσθαι”, όταν δίνονται στους νέους ευκαιρίες και κίνητρα για να αναπτύξουν την κριτική τους σκέψη για το τι είναι σωστό ή λάθος, δίκαιο ή όχι. Το επιθυμητό αποτέλεσμα θα έρθει σταδιακά όταν προετοιμαστεί η νέα γενιά αθλητών και φιλάθλων, η οποία έχοντας ανατραφεί με τις αρχές του Φίλαθλου Πνεύματος θα είναι έτοιμη να δείξει υπευθυνότητα και ακεραιότητα συμπεριφοράς. Αυτή η γενιά θα οδηγήσει τον αθλητισμό και την κοινωνία σε ένα καλύτερο μέλλον.

Αφορά όλους

Το “Ευ Αγωνίζεσθαι” είναι μια θετική ιδέα. Ενσωματώνει τις ιδέες της φιλίας, της αξιοπρέπειας, του σεβασμού προς τους άλλους, της καλής συμπεριφοράς και των ίσων ευκαιριών. Σύμφωνα με το Συμβούλιο της Ευρώπης, το Φίλαθλο Πνεύμα ορί-

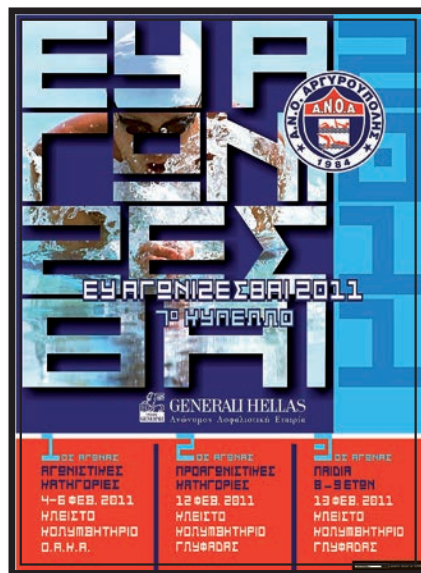
ζεται ως ένας τρόπος σκέψης κι όχι μόνο ως ένας τρόπος συμπεριφοράς. Περικλείει θέματα που αφορούν τον αποκλεισμό του κλεψίματος, της φαρμακοδιέγερσης, της βίας (σωματικής και προφορικής) και της υπερβολικής εμπορευματοποίησης και διαφθοράς. Φίλαθλο Πνεύμα σημαίνει ακόμη έντιμο παιχνίδι, που με τη σειρά του σημαίνει τήρηση των κανόνων και διεξαγωγή του παιχνιδιού

με τρόπο που προσφέρει κάτι θετικό και στους συμπαίκτες και στους αντιπάλους. Το παιχνίδι πρέπει να παίζεται χάρη του παιχνιδιού κι όχι με άλλον απώτερο στόχο. Τα προβλήματα που περιβάλλουν τον αθλητισμό γίνονται ολοένα και πιο έντονα στην κοινωνική συνείδηση καθώς η εμπορική διαφθορά των σπορ αναπτύσσεται. Ιδιαίτερη ευθύνη έχουν όλοι όσοι άμεσα ή έμμεσα προωθούν τις αθλητικές εμπειρίες στους νέους ανθρώπους.

“Όπως η η έλλειψη ανοχής γεννιέται από την άγνοια και την παρανόηση, η ανοχή είναι αποτέλεσμα της γνώσης και της κατανόησης. Αυτό συνεπάγεται ότι το σημείο εκκίνησης για όλες μας τις δραστηριότητες θα έπρεπε να είναι μεταξύ των νέων: στην αίθουσα διδασκαλίας, στην αθλοπαιδιά, στα σωματεία και στο σπίτι. (Επιτροπή για την Ανάπτυξη του Αθλητισμού, Συμβούλιο της Ευρώπης, - Σχέδιο Διακήρυξης για το Διεθνές Πλάνο Δράσης στον Αθλητισμό, την Ανοχή και το Φίλαθλο Πνεύμα, 1996-2000)

Στον αθλητισμό υψηλού επιπέδου βεβαίως τα προβλήματα είναι περισσότερα και εδώ παρατηρείται η εξής αντινομία: Από τη μια είναι το παιχνίδι για χάρη του παιχνιδιού και από την άλλη είναι η προσπάθεια για τη νίκη και την επίτευξη κάποιου ρεκόρ. Ο σύλλογος έχει διπλή κοινωνική αποστολή: Από τη μια την προετοιμασία των αθλητών, την παραγωγή αθλητικών ρεκόρ και την προβολή της χώρας μας, και από την άλλη τη διατήρηση των αρχών του “φιλάθλου πνεύματος” που θα καταξιώσουν την παρουσία της χώρας μας διεθνώς στις συνειδήσεις των φιλάθλων. Θα πρέπει αμέσως τώρα να αρχίσει μια μεθοδευμένη καλλιέργεια και προετοιμασία, ώστε η παρουσία των αθλητών και φιλάθλων και οι αντιδράσεις τους να είναι μέσα στα φίλαθλα πλαίσια.

Όλοι όσοι εμπλέκονται στα σπορ (Διοικητικοί παράγοντες, προπονητές, διαιτητές, αθλητές, μάνατζερ, στελέχη, χορηγοί, δημοσιογράφοι, αθλητίατροι, δημοσιογράφοι, θεατές) είναι εξίσου υπεύθυνοι για το μέλλον του αθλητισμού υψηλού επιπέδου και την εξέλιξη των σπορ γενικά. Ιδιαίτερα οι προπονητές και οι διαιτητές είναι σημαντικό να ερμηνεύουν τους κανονισμούς όχι μόνο κατά γράμμα, αναζητώντας τα “παραθυράκια” που δικαιολογούν τις αδικίες, αλλά να ερευνούν παράλληλα το πνεύμα των κανονισμών, ώστε να έρθουν πιο κοντά στην πραγματική ουσία

του αθλητισμού και να απαλλαγούν από εξωγενείς στόχους.

Στόχος των παρακάτω οδηγιών είναι να ενθαρρύνουμε τους νέους, όχι μόνο να συμμετέχουν ενεργά στα σπορ, αλλά και να παίζουν σύμφωνα με τους κανονισμούς και να εφαρμόζουν έμπρακτα το “δίκαιο παιχνίδι”. Αυτοί οι κώδικες συμπεριφοράς έχουν αναπτυχθεί για να προωθήσουν το “φιλάθλο πνεύμα” και την κατάλληλη αθλητική συμπεριφορά στα παιδιά και στους νεαρούς αθλητές. Ενθαρρύνουμε τα σωματεία και τους συλλόγους, όπως και τα σχολεία να προωθήσουν αυτούς τους κώδικες. Το αποτέλεσμα θα είναι ένα καλύτερο αθλητικό μέλλον.

ΟΙ ΧΡΥΣΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΟΥ «ΕΥ ΑΓΩΝΙΖΕΣΘΑΙ» (ΚΑΡΕΔΑΚΙ)*

- ▶ Δέχομαι τη νίκη με μετριοπάθεια. Ποτέ δεν εξευτελίζω τον αντίπαλο.
- ▶ Αρνούμαι τη νίκη με παράνομα μέσα
- ▶ Εκτιμώ το καλό παιχνίδι του αντιπάλου.
- ▶ Θέλω να συμμετέχω επί ίσοις όροις στον αγώνα με τον αντίπαλο και να βασίζομαι μονάχα στην ικανότητα και το ταλέντο μου.
- ▶ Γνωρίζω τους κανονισμούς και τους εφαρμόζω.
- ▶ Αρνούμαι κάθε λεκτική ή σωματική βία. Κρατώ την αξιοπρέπειά μου σε κάθε περίπτωση.
- ▶ Παλεύω για τη χαρά του αθλητισμού. Προσπαθώ να προοδεύω.
- ▶ Είμαι πάντα τίμιος κι ειλικρινής
- ▶ Δίνω στους αγώνες τον καλύτερο εαυτό μου κι όταν ακόμη η νίκη φεύγει από τα χέρια μου.
- ▶ Συγχαίρω τον νικητή μετά το τέλος του παιχνιδιού.
- ▶ Καθώς οι επιδόσεις μου βελτιώνονται, καθήκον μου είναι να προστατεύω τις αρχές του Αθλητικού Πνεύματος. Μόνο έτσι θα γίνω ίνδαλμα για τους συμμαθητές μου και για τα μικρότερα παιδιά.
- ▶ Ηγούμαι της ομάδος μου όταν επιλεγώ γι’ αυτό χωρίς έπαυση.
- ▶ Ξεχωρίζω τους συμπαίκτες μου χωρίς να περιφρονώ τους υπολοίπους.

ΤΡΟΠΟΣ ΖΩΗΣ (ΚΑΡΕΔΑΚΙ)

Παράγοντα, προπονητή, αθλητή, επέκτεινε το fair play σε όλη σου τη ζωή, στην οικογένειά σου, στο σχολείο σου, στη δουλειά σου στις συναναστροφές σου. Έτσι θα συμβάλλεις σε μια δίκαιη και ευτυχέστερη κοινωνία.

Ο Κώδικας Αθλητικής Δεοντολογίας

Για την προαγωγή του «Ευ αγωνίζεσθαι», η Επιτροπή Αθλητισμού του Συμβουλίου της Ευρώπης έχει θεσπίσει τον παρατιθέμενο Κώδικα Αθλητικής Δεοντολογίας.

Σκοπός:

Η βασική αρχή του Κώδικα είναι ότι οι ηθικοί παράγοντες που οδηγούν στο τίμιο παιχνίδι είναι αναπόσπαστα και όχι προαιρετικά στοιχεία κάθε αθλητικής δραστηριότητας, αθλητικής πολιτικής και διοίκησης και ισχύουν σε όλα τα επίπεδα

της ικανότητας και της δέσμευσης, συμπεριλαμβανομένων των ψυχαγωγικών καθώς και των ανταγωνιστικών αθλημάτων.

Ο Κώδικας δίνει ένα στέρεο ηθικό πλαίσιο, για να αγωνιστεί ενάντια στις πιέσεις της σημερινής κοινωνίας που φαίνεται ότι υπονομεύουν τις παραδοσιακές βάσεις του αθλητισμού. Βάσεις που έχουν κτισθεί πάνω στο τίμιο παιχνίδι και στο γνήσιο αθλητικό πνεύμα και στην εθελοντική κίνηση.

Πρωταρχικός σκοπός και επίκεντρο του Κώδικα είναι το Τίμιο Παιχνίδι για τα παιδιά και για τους νέους ανθρώπους, αναγνωρίζοντας ότι τα παιδιά και οι νέοι άνθρωποι του σήμερα είναι οι ενήλικες αθλητές και τα αστέρια των αθλημάτων του αύριο. Ο Κώδικας, όμως απευθύνεται στους συλλόγους και τους παράγοντες που ασκούν μια άμεση ή έμμεση επιρροή πάνω στη συμμετοχή και την ασχολία των νέων ανθρώπων με τον αθλητισμό.

Ο Κώδικας ενστερνίζεται τις έννοιες του δικαιώματος των παιδιών και των νέων ανθρώπων να συμμετέχουν και να απολαμβάνουν τον αθλητισμό και τις ευθύνες των συλλόγων και των ενηλίκων να προωθούν την ιδέα του «ευ αγωνίζεσθαι» και να εξασφαλίσουν ότι αυτά τα δικαιώματα γίνονται σεβαστά.

Η έννοια του «ευ αγωνίζεσθαι» ορίζεται ως κάτι πολύ πέρα από το να παίζει κανείς σύμφωνα με τους κανόνες. Περιλαμβάνει τις έννοιες της φιλίας, του σεβασμού προς τους άλλους και του να αγωνίζεται κανείς πάντοτε με το φιλάθλο πνεύμα. Το «ευ αγωνίζεσθαι» ορίζεται ως τρόπος σκέψης, όχι απλά ως τρόπος συμπεριφοράς. Περιλαμβάνει θέματα όπως είναι η επικράτηση του αντιπάλου δια της χρήσης αθέμιτων τεχνασμάτων, απαγορευμένων ουσιών, σωματικής ή λεκτικής βίας.

Ο Κώδικας αναγνωρίζει ότι η συμμετοχή και η ασχολία με τον αθλητισμό στην περίπτωση των παιδιών και των νέων ανθρώπων κινείται εντός ενός ευρύτερου κοινωνικού περιβάλλοντος. Αναγνωρίζει ότι τα πιθανά οφέλη που η κοινωνία και το άτομο μπορούν να αποκομίσουν από τον αθλητισμό θα μεγιστοποιηθούν μόνον όταν το «ευ αγωνίζεσθαι» μεταφερθεί στο κέντρο της σημασίας της αθλητικής αναμέτρησης. Αναγνωρίζει ότι πρέπει να δοθεί η μεγαλύτερη προτεραιότητα στο «ευ αγωνίζεσθαι» από όλους εκείνους οι οποίοι είτε άμεσα είτε έμμεσα, επηρεάζουν και προάγουν τις αθλητικές δραστηριότητες για τα παιδιά και τους νέους ανθρώπους. Αυτοί είναι οι:

- ▶ Κυβερνήσεις
- ▶ Αθλητικές Οργανώσεις και τα Σωματεία.
- ▶ Γονείς, Δάσκαλοι, Προπονητές, Παράγοντες, Δημοσιογράφοι, Γιατροί.

Πιο συγκεκριμένα:

- Οι Κυβερνήσεις έχουν τις ακόλουθες ευθύνες:
 - ▶ Να ενθαρρύνουν την υιοθέτηση υψηλών ηθικών προτύπων σε όλες τις πλευρές της κοινωνίας εντός των οποίων λειτουργεί ο αθλητισμός.
 - ▶ Να υποκινούν και να υποστηρίζουν τους φορείς και τα άτομα που επιδεικνύουν αέριες αρχές στον αθλητισμό.
 - ▶ Να περιλαμβάνουν την προαγωγή του αθλητισμού και

“ **Η έννοια του «ευ αγωνίζεσθαι»** ορίζεται ως κάτι πολύ πέρα από το να παίζει κανείς σύμφωνα με τους κανόνες. Περιλαμβάνει τις έννοιες της φιλίας, του σεβασμού προς τους άλλους και του να αγωνίζεται κανείς πάντοτε με το φίλαθλο πνεύμα ”

του «ευ αγωνίζεσθαι» ως βασικό στόχο του γενικού προγράμματος φυσικής αγωγής.

▶ Να ενθαρρύνουν αλλά και να επιβραβεύουν την έρευνα και σε εθνικό και σε διεθνές επίπεδο για θέματα που αφορούν το «ευ αγωνίζεσθαι».

Οι Αθλητικές Ομοσπονδίες και τα Σωματεία έχουν τις ακόλουθες υποχρεώσεις:

▶ Να δίνουν σαφείς οδηγίες πάνω στο τι θεωρείται ηθική ή μη ηθική συμπεριφορά σε όλα τα επίπεδα συμμετοχής και ενασχόλησης, δίνοντας με συνέπεια τα κατάλληλα κίνητρα αλλά και ποινές.

▶ Να προάγουν το «ευ αγωνίζεσθαι» με ενημερωτικά προγράμματα, βραβεύσεις και εκπαιδευτικό υλικό.

▶ Να υποστηρίζουν και να προτρέπουν τα ΜΜΕ για την προώθηση της καλής συμπεριφοράς.

▶ Να εξασφαλίσουν τις ειδικές απαιτήσεις του παιδιού αλλά και του εφήβου, παρέχοντας τη δυνατότητα ενασχόλησης με τον αθλητισμό σε βαθμίδες που ξεκινούν από τον ψυχαγωγικό και καταλήγουν στον ανταγωνιστικό αθλητισμό.

▶ Να τροποποιούν τους κανόνες αθλοπαιδιάς ορισμένων αθλημάτων ώστε να ικανοποιούνται οι ανάγκες των πολύ νεαρών αθλητών, δίνοντας έμφαση στο «ευ αγωνίζεσθαι» και όχι μόνο στην ανταγωνιστική επιτυχία.

▶ Να θέτουν μέτρα προστασίας και ασφάλειας, προκειμένου να αποφευχθεί η εκμετάλλευση των παιδιών εκείνων που παρουσιάζουν πρόωρα ανεπτυγμένες ικανότητες.

▶ Να εξασφαλίσουν ότι όλοι εκείνοι οι οποίοι ευθύνονται για τα παιδιά και τους νέους ανθρώπους έχουν τα κατάλληλα προσόντα ώστε να τα κατευθύνουν, να τα εκπαιδεύουν, να τα μορφώνουν και να τα προπονούν, λαμβάνοντας υπόψη τις βιολογικές και ψυχολογικές αλλαγές που σχετίζονται με την ωρίμανση των παιδιών.

Οι γονείς:

Συγκαταλέγονται στους πιο σημαντικούς παράγοντες κοινωνικοποίησης στον αθλητισμό των νέων. Έχουν γίνει πολλές έρευνες όσον αφορά τη στάση των γονιών έναντι του “Ευ Αγωνίζεσθαι”. Παρόλα αυτά, στην πράξη διαπιστώνουμε:

α. Πολλές φορές οι γονείς οι ίδιοι έσπρωξαν τα παιδιά τους σε αντιαθλητική συμπεριφορά

β. Πολλοί γονείς συμπεριφέρθηκαν άσχημα σε αθλητικούς αγώνες με το να κατηγορήσουν προφορικά διαιτητές, αθλητές της αντίπαλης ομάδας ακόμη και προπονητές των ομάδων.

γ. Η στάση των γονιών, ο τρόπος που αντιμετωπίζουν τον αθλητισμό και τον παρουσιάζουν στα παιδιά τους έχει τεράστιο αντίκτυπο στον αθλητικό προσανατολισμό των παιδιών τους στο μέλλον. Υπάρχουν τρεις κατηγορίες γονιών.

A. Όσοι δεν συμπαρίστανται:

- ▶ Αποσύρουν, παρά ωθούν τα παιδιά τους στον αθλητισμό
- ▶ Δεν παρακολουθούν αγώνες
- ▶ Παρέχουν μικρή υλική και συναισθηματική υποστήριξη

- ▶ Δεν κατανοούν το ρόλο τους
- ▶ Συνήθως έχουν μικρή γνώση των υποχρεώσεων που απαιτεί ο αθλητισμός

B. Όσοι υπερασχολούνται:

▶ Οι δραστηριότητες των παιδιών τους ίσως είναι στο κέντρο της οικογενειακής ζωής

▶ Οι γονείς αυτοί είναι υπερπροστατευτικοί, παρακολουθούν με φανατισμό ασκήσεις και αγώνες, συχνά επεμβαίνουν στον προπονητή και στη σχέση προπονητή-αθλητή.

▶ Δεν ικανοποιούνται με την επίδοση των παιδιών τους, κάνουν συνεχή κριτική στον προπονητή και συχνά όχι σπάνια διαφωνούν με τους κριτές. Συχνά δεν είναι ικανοί να διατηρήσουν μια ισορροπία.

▶ Η ταύτιση με τα παιδιά τους οδηγεί στη χειραγώγηση των νεαρών αθλητών, ασκώντας τεράστια πίεση επάνω τους

▶ Το υπερβολικό τους ενδιαφέρον για την επιτυχία του παιδιού τους γίνεται αιτία άγχους για τους νεαρούς αθλητές.

Γ. Υγιής Ενασχόληση

▶ Ενθαρρύνουν τα παιδιά τους να ασχολούνται με τον αθλητισμό και να κατανοούν “τι σημαίνει επιτυχία”.

▶ Προτρέπουν τα παιδιά τους να αναπτύξουν το αθλητικό τους δυναμικό, σε μια ατμόσφαιρα η οποία δίνει έμφαση στη συμμετοχή, στην προσωπική τους ανάπτυξη, στη χαρά και στη διασκέδαση.

▶ Διατηρούν μια επικοινωνία συνεργασίας με τους προπονητές

▶ Συζητούν ανοικτά με το παιδί τους τις επιτυχίες και τις αποτυχίες του και γενικά τις αθλητικές του εμπειρίες.

▶ Κατανοούν τη σημασία του ρόλου τους ως πρότυπο για το παιδί τους δείχνοντας αυτοκυριαρχία και φίλαθλο πνεύμα.

Το τρίπτυχο

Η σχέση του αθλητικού τρίπτυχου γονιός - αθλητής - προπονητής, είναι ένα πολύτιμο συστατικό της ισορροπίας, απαραίτητη για την απόκτηση καλών αθλητικών εμπειριών για τους νέους. Οι προπονητές πρέπει πάντα να συνεργάζονται με τους γονείς θεωρώντάς τους ένα αναπόφευκτο κομμάτι του κοινωνικού συστήματος στον αθλητισμό των νέων.

Οπωσδήποτε όμως:

▶ Οι γονείς οφείλουν να αντιληφθούν ότι δεν είναι πρόπον να έχουν ανάμειξη στον τρόπο προπονήσεων και γενικότερα στην αθλητική προπαρασκευή των παιδιών τους.

▶ Οι γονείς είναι σκόπιμο να παρίστανται στις αθλητικές και πολιτιστικές εκδηλώσεις του συλλόγου.

▶ Οι γονείς οφείλουν να μην αναμειγνύονται στο διοικητικό ή στο αγωνιστικό πρόγραμμα του συλλόγου.

Όλα αυτά πρέπει να καθίστανται σαφή στους γονείς από την πρώτη ημέρα που εγγράφουν τα παιδιά τους στο σύλλογο. Για το καλό όλων.]